

потенціалу персоналу. І нарешті досягнення найвищого рівня лідерства («вершина») – це непросте завдання, яке вимагає сильного бажання та докладання чималих зусиль протягом тривалого часу. «Ви не зможете досягти п'ятого рівня, якщо не готові вкладати власне життя у розвиток інших... Проте якщо ви це робите на постійній основі, увесь час фокусуєтесь і на своєму зростанні, і на зростанні оточуючих, розвиваєте лідерів, які, у свою чергу, готові розвивати інших, то зрештою зможете опинитися на вершині...» [1].

Таким чином, лідерство — це, у першу чергу, розвиток себе, своїх особистих та професійних характеристик, своєї продуктивності, а також людей, які знаходяться у підпорядкуванні. Щоб бути хорошим лідером, необхідно мати жагу до постійного вдосконалення, а також розуміти, що і як відбувається зараз і куди потрібно прямувати.

Список використаних джерел:

J. Maxwell. The 5 Levels of Leadership. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://open.kmbs.ua/p-yat-rivniv-liderstva/>

Антикризовий менеджмент [текст] : навч. посіб. / Л. І. Скібіцька, В. В. Матвеев, В. І. Щелкунов, С. М. Подреза. - К. : "Центр учбової літератури", 2014. 584 с.

R. Hougaard, J. Carter The 3 Mental Qualities of Great Leaders. Harvard Business Review Press (March 13, 2018) [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://open.kmbs.ua/три-ментальні-ознаки-лідера/>

УДК 620.9:004

ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ

О. П. Якубишин

Міністерство енергетики та вугільної промисловості України

e-mail: oleksandra.yakubyshyn@mev.gov.ua

Необхідність провадження державою ефективної інвестиційної політики зумовлюється ускладненням соціально-інституційної структури суспільства та винятковою роллю у забезпеченні нормального перебігу соціально-економічних процесів, яка пов'язується з тим, що:

державна інвестиційна політика виступає чинником цілеспрямованого проведення модернізації виробництва, забезпечуючи зростання ВВП і обсягів виробництва, фактором соціальної стабілізації, забезпечуючи зайнятість населення, чинником підтримки рівноважного стану національної економіки;

гнучка система інвестиційних цілей, завдань та механізмів їх реалізації, встановлених з урахуванням як потреб сьогодення, так і перспектив соціально-економічного розвитку у майбутньому, дозволяє державі, з одного боку, реалізувати свої функції у сфері сприяння економічному зростанню, а з іншого

– здійснити продуктивну координацію роботи державних і недержавних структур щодо забезпечення ефективності виробництва та формування необхідної якості соціального середовища [1, с. 90-91].

Очевидно, що успіх започаткованих реформ в економіці країни багато в чому визначається ефективністю інвестиційної політики держави у енергетичній сфері. Від надходження інвестиційних ресурсів залежать не тільки можливості модернізації технологічно застарілих і зношених основних фондів енергетики, а й вирішення таких важливих завдань, як зменшення енергетичної залежності країни, підвищення рівня енергетичної ефективності та зменшення шкідливого впливу на довкілля [2, с. 47]

Важливу роль у питанні формування та реалізації інвестиційної політики у паливно-енергетичному комплексі України відіграє Департамент стратегії розвитку ПЕК та інвестиційної політики (далі – Департамент), який є самостійним структурним підрозділом апарату Міністерства енергетики та вугільної промисловості України (далі – Міністерство) та діяльність якого спрямована, перш за все, на організацію та здійснення координації діяльності з розробки та формування пропозицій стосовно пріоритетних (стратегічних) напрямів розвитку паливно-енергетичного комплексу (далі – ПЕК), а також його окремих галузей, у тому числі в частині діяльності Міністерства, підприємств, установ і організацій, що належать до сфери управління Міністерства, та господарських товариств, щодо яких Міністерство здійснює управління корпоративними правами держави (далі – підприємства ПЕК) [3].

Також важливими завданнями Департаменту є:

забезпечення реалізації державної інвестиційної політики у ПЕК, а також його окремих галузях, у тому числі в частині діяльності Міністерства, підприємств ПЕК, здійснення заходів, пов'язаних із залученням інвестицій у ПЕК;

забезпечення реалізації у ПЕК а також його окремих галузях, у тому числі на підприємствах ПЕК, державної політики у сферах охорони довкілля, ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива;

забезпечення реалізації у ПЕК а також його окремих галузях, у тому числі на підприємствах ПЕК, (за виключенням вугільно-промислового та торфодобувного комплексів) державної політики у сферах будівництва та містобудування;

забезпечення необхідних умов для реалізації проектів капітального будівництва, реконструкції та технічного переоснащення об'єктів (будов) виробничого призначення підприємств ПЕК (за виключенням вугільно-промислового та торфодобувного комплексів), а також здійснення моніторингу та супроводження їх реалізації;

створення необхідних умов для реалізації науково-технічної політики та використання науково-технічних досягнень у ПЕК;

здійснення координації робіт з питань метрології, сертифікації,

стандартизації, акредитації та нагляду за природоохоронною діяльністю на підприємствах ПЕК;

організаційне сприяння укладенню та виконанню угод про розподіл продукції [3].

Неухильне виконання Департаментом своїх функцій в поєднанні з співпрацею з іншими державними структурами, бізнесом, наукою та громадянським суспільством сприятиме ефективній реалізації інвестиційної політики у паливно-енергетичному комплексі України та, як наслідок, забезпеченню потреб соціально-економічного розвитку України та економічному зростанню.

Список використаних джерел:

Гриценко Л. Л. Державна інвестиційна політика: сутність, цілі та завдання / Л. Л. Гриценко // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – 2012. – Вип. 22(2). – С. 89-95.

Земляний М. Пріоритети інвестиційної політики у паливно-енергетичному комплексі України / М. Земляний // Стратегічні пріоритети. – 2012. – № 3. – С. 47–52.

Положення про Департамент стратегії розвитку паливно-енергетичного комплексу та інвестиційної політики Міністерства енергетики та вугільної промисловості України [Електронний ресурс]. – Міністерство економічного розвитку та торгівлі. Платформа ефективного регулювання. – Режим доступу: <https://regulation.gov.ua/catalogue/department/id203>.

УДК 346: [658.5:005.334]

КОДЕКС УКРАЇНИ З ПРОЦЕДУР БАНКРУТСТВА ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ПРОЦЕДУР ВІДНОВЛЕННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ БОРЖНИКА

О. С. Яцюк, І. О. Мандрик

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: olegstya@gmail.com*

ухваленням наприкінці 2018 року Верховною Радою України Кодексу з процедур банкрутства (надалі – Кодекс) [1], який станом на березень 2019 року направлено на підпис Президенту Україну, зроблено вагомий крок в справі реформування системи регулювання неплатоспроможності в нашій державі, підготовка якого тривала близько двох років [2].

Варто зазначити, що за показником «Вирішення неплатоспроможності» рейтингу «DoingBusiness», що складається Міжнародною фінансовою корпорацією Світового банку, Україна станом на травень 2018 році займала 145 позицію [3], найгіршу серед усіх показників, що беруться до уваги при визначенні місця країни в рейтингу. В той же час, проведений в [4] розрахунок